

Landskap: Skåne l Upptecknat av: _____
 Härad: Uöh Adress: _____
 Socken: Rännestöv, Berättat av: _____
 Uppteckningsår: 1940 Född år _____ i _____

Uppteckningen rör sagan om skeppet,
 som gick över land och vatten samt
 badet i linåkeren. Sid 1-14.

Obs! Berättaren vill ej, att hans
 namn skall utställas, liksom upp-
 teckningen.

(Oscar Jansson)
 1940

Skriv endast på denna sida!

Båten som gick både på land och vatten

När berättaren gick i skola i Ålstorp i Rön-
nestövs socken, brukade eleverna ibland be-
rätta sador för varandra. En pojke från Ålstorp
brukade berätta följande saga och berättaren
säger än särskilt denna saga först sig
i minnet. Eftersom den inte är riktigt lika

Bondesons eller Edv. Ke:s uppteckningar anteck-
nade upptecknaren sagan ordagrant efter berättaren

Det var en gång en pojke, som lekte
vid sjökanten och ville på en bygga en båt
och så kom där en gammal köring å fråga,
va hon skulle ha den båten till. Jo, svarade
han, ja ska bygga en båt, som kan gå över
land och vatten. Då sa hon: "De kan du
inte, men ja ska skänka dej en båt, som
kan gå över land och vatten, eftersom du
är en duktig pojke å min gullson. Gumman

Aa 513 B

geck, å nästa gång pågen kom ner te sjön
sto där en ^{stn} båt se sjöhentén, å han försto
då, å å de va den båten, som han fāt i
faddergäva. Så kom där ud ed rypte, å
kungen i lanned blett mycke sjuk, å den,
som kunde bota'n, skulle få prinsessan
å därtill kungariket i arv; men några
villkor voro ej utsatta. Pågen fick för
sig, att han skulle försöka sin lycka, å så
geck han te sin båt å bestuta sig för
å segla till hungaborgen för å få reda
på villkoren, hur han skulle kunna få
kungadottern till gemål. Då han satt sig
i båten, sto den gamla gumman ve sidan
om den å önska lycka på resan. Hon
uppmanade honom att ta så många män
på resan, som han träffade, för allti kunde
han ha nån nytta av dem. Då satte han

3
så i båten, så den böjades att sätta fart
över land. De vägkanten satte en man, som
hade blyklumpar fäst vid fötterna. Pigen
stannade båten så fråga, varför han ha-
de blyklumpar fästa vid fötterna. Mannen
svarade: för att kunna gå rejält måste ja
ha dessa blyklumpar vid fötterna, för annars
springer ja för fort. Ja kan nämligen spring-
a till världens ände på till minuter.

"Häng på så följ mig", sa pigen. De gjorde
mannen så sen var de i väg igen med båten.
De de hade kört en stund, träffade de på
en man, som höll handen för den ene nä-
seborren. Pigen stannade båten så fråga
varför han gjorde så. Mannen svarar: "Om
ja blåste luft ut genom näseborren, skulle
hus så skoga så att det blåsa ihull."

"Häng på så följ mig", sa pigen. Mannen

gjorde så och så bar det i väg igen. Nästa 4
man de mötte var en, som hade bundit ett
rep om en hel skog. Pagen stannade å
frågade, varför han gjorde så. Mannen sva-
rade: "Min husbonde skall bygga ett hus, å
ja' skulle köra fram träden, som skulle
användas. Men ja' föredrar ju ta hem skogen
på en gång. Pagen sade: "Häng på å följ
må!" Då de kört en stund, mötte de en
jägare, som hade bindel för det ena ögat.
Pojken stannade å frågade: "Varför har ni
bindel för ena ögat." Mannen svarde: "Ja'
kan skjuta alltför långt å se alltför långt,
om inte min synförmåga minskas till en
viss grad. Pagen sade: "Häng på å följ
må!" Då de kört en stund till, mötte de
en man, som låg med ena bröstet mot mar-
ken. Pagen stannade å frågade, varför han

gjore så. Mannen svarade: "Jag kan höra,
hur gräset väler, å min hörsel sträcker
sig kring hela joren, om ja inte har det
ena örad mot marken. Pågen sade: "Häng
på å följ mä!" När de kört en stund, möt-
te de en person, som hade en "bäsveska i
röven". Pågen stannade å frågade, va de
sholle betyfa. "Jo, sa mannen, "jag mätte
ha en bäsveska där, för annars "skiter ja
hängefly". "Häng på å följ mä!" Nu voro
de framme ve kungaborgen, å pågen gick
in å framförde sine ärende. Konungen å
prinsessan å hela hovet va församlat
i Bronsalen, då pågen trädde in. Denne
frågade vilka villkoren voro för å få
prinsessan te gemål. Konungen å hovfat-
ket brusto i gap skratt, för där hade vatt
så många å försökt men misslyckats.

Kungen sade: "Jag har en längre tid lidit av magsjukdom så har ordinerats livets vatten, som finns ve världens ände i en källa där. Kan du skaffa mig denna dyck, så jag bli fri från min sjukdom, så skall du få prinsessan te gemål med de villkoret, att du skaffar det till mig innan tål minuter." Pågen fick en flaska i avtäg- nade sig sedan. Han gick te båten så sa te mannen med blyplumparna ve fötter- na: "Tag blyplumparna undan fötterna så spring te världens ände så full denna flaskan med livets vatten så kom te baks, så fort du finner. Mannen gjorde som pågen hade befallt, så snart ve han utom synhåll. Nio minuter vora gångna men ingen syntes te. Då sade pågen te man- nen, som va jägare, att han skulle ta

bindelen från sitt öga, som han hade bin-
delen för, så se var den utskickade mannen
befann sig. Han gjorde som befallt och så
såg honom ligga strak invid källan
under ett träd men kunde inte se, om
han var död eller levande. Då sade pagen
till den mannen, som kunde höra hvar grä-
sed vänta på hela joren så bad honom
lyssna efter, om den utskickade mannen
andades eller ej. Han lyssnade så hörde
att den utskickade låg så sov så snarkte
så hade flasken med vatten på sidan om
sån. Då befalldes pagen jägaren, att han
skulle skjuta i trädets ovanför den sovande,
så att när fukt trilla ner, så att han
vakna. Jägaren lade bössan till kinden
så sköt ner ett äpple, som föll i ansikt-
et på den sovande, som sprang upp så

tog sin flaska ä' var hemma efter en halv minut. Pagen tog flaskan ä' gick in ä' tämnade konungen den. Då var den blott en halv minut igen. Konungen drack utav vattuet ä' blev fullkomligt frisk med detsamma. Nu ville pagen ha prinsessan, men kungen var nu fullkomligt frisk ä' ville därför inte stå ve sitt ord ä' tänkte ut ett sätt ä' bli av med pagen: "Du kan ej få prinsessan te gemäl utan ett annat vittor ä' de är, ä' du hos grannkungen får tillbaka guldskistan, som han förvarar mitt guld i oru som han rövade ifrån mig sista gång vi voro i krig med verandee. Pagen var vemodigt ständ, när han förstod, ä' kungen ej ville hålla sitt ord, men tänkte som så ja' kan ä' tilli försöka

9.
å så tog han sina männer ombord å
styrde över havet till grannkungen. Slottet
låg nära sjön å pågen gick ensam upp
te kungaborgen. Han blev vänligt mot-
tagen å framförde sitt ärende. Konungen
höpnade över ett så djärvt förslag men
svade, å han skulle tänka på saken.
Pågen gick te sin båt igen å näste dag
gick han in å frågade va besked, han
kunde få. Konungen kall rådd med si-
na minister å sporde dem, vad han
skulle göra. De rådde honom till å inte
lämna guldkistan tebaga, å pågen fick
gå med detta besked. Pågen gick tebaga
te båten å rådslog må sina männer,
vad där var å göra. Då var där den
mannen, med som hade bindelen för det
ena ögat, som tog bindelen av å såg

än pengakisten stod i ett valv i stoffet.
På den mannen, som var skyft, han åtog
sig än skjuta genom nyckelhålet, så än
låsen gick upp på honom, som var så stark,
han lovade än bära kisten hem. Så kom
de överens än om natten, då alla sovo,
söva bort pengakisten. Jägaren lade
böss-kobben i häften på sköt på den
dåre, som hörd så gällt, han hörd än
låsen och dörren gick upp på aetting var
färdet. De var bara tre på söva bort kisten.
Den mannen, som var så stark på mannen,
som kunde springa så fort, ginge upp
på togo på första den tjuv båten. När
de då kom till båten, ble där alarm, för
vakten hade funnit än dörren till kassa-
valvet var öppnad. Där ble gnet skall-
gång efter tjuven, som de trodde vara

främlingen. När de hade lastat sin skatt å alla männen voro ombord, styrde prägen över sjön hem med sin skatt. Men landets kung satte efter honom med sin flotta å var nära å bli henna upp dem. Då var där den, som holdde för näsborren å kunde blåsa så bra, han blåste så å konungens skepp drevo tillbaka igen. När di då kommo hem igen, var det segat väder å di bemannade kungen skeppen igen å satte efter tjuven igen. Då var prägen å hans männer komna över, men di andre komme nästan samtidigt. Nu voro gode råd dyra, å de voro nära å bli tagne. Men nu va där den, som kunde "shita" hängefly, han "shet" hängefly å där ble de sittane allihop å skeppen komme

varken fram eller tillbaka. Pögen ä hans
männer togo hem ä pögen lämnade alla
männerna, där han funnit dem. Pögen
tog ensam till kungen ä överlämnade
skatten. Ä han ble nu kungen se ä bit-
ta sitt ord. Kungen var mycket girig efter
penga, ä han tyckte, ä han kunde inte
fä bättre svärson. Så feck kungen peng-
arne ä levde av det ä pögen ä prin-
sessen övertogo kungariket. När hon nu
var kung, kunde han hålla fred i landet,
fö det va ingen som vågade sig på en,
fö han hade en båt, som gick över vatten
ä land.

Badet i Linsåkeren.

De va i Perstorp (Rännestövs socken)
kätt ve skogen, inget ängsmarken te
Janne Andersson ställe, där va en linåker.
En gång komme fem smålänningar, som
skulle ud te sjön å bada å när de de
komme te Perstorns ängsmark så var
där som sagt va en linåker å linåkeren
blomma. Här ha vi sjön, tänkte dom.
Vi få väl ta oss ett bad för de va.
därför vi komme udad. Så bada dom
å när dom då komme upp skulle
dom räkena ifall alla vore mä så
att ingen hade sökt sig i sjön. Då
känne inte få klabbit i hur många
dom vore för så dom som räkena gjorde
allt å räkena så väl mä. Så så
då en "komäcka" å så satte dom näserna

ACC. N:R. M. 7364:14.

dari, för så känna på nära blaskhet
i hur många delar var.

En bondhustru från Perstorp i Rännes-
lövs socken har berättat sagan för berättaren
Badet; sinakern var en allmän sydhel-
sändsk skämtsaga och de allra flesta kände
till den.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14